

Jan

Aan het bestuur van Martijn
huisadres voorzitter

Amsterdam, 4-4-1989

Geacht bestuur,

met stijgende verbazing en groeiende zorg heb ik mij beraden over de situatie die gisteren op de bestuursvergadering is ontstaan.

Bij deze doe ik nogmaals een uiterst klemmend beroep op het bestuur om artikel 12 van de Statuten van Martijn onomwonden toe te passen.

Het voorstel om de ondertitel van O.K. te wijzigen haalde op de alv 15 stemmen van de 36 aanwezige stemgerechtigden.

Het is ook mijn verzuim geweest dat er niet is gelet op juiste toepassing van de stemprocedure. Statutair is een absolute meerderheid nodig; in dit geval was dat minimaal 19 vóórstemmen.

Hoewel tijdens de alv is gezegd, dat het voorstel was aangenomen en niemand daartegen bezwaar maakte op dat moment, is het voorstel niet aangenomen. Het besluit is verenigingsrechtelijk simpelweg ongeldig.

Omdat ik me bewust ben, dat een aantal van de stemhouders bij een heldere uitleg van de procedure wellicht toch voor een meerderheid zouden hebben kunnen zorgen, leek het mij de juiste weg om zo spoedig mogelijk het voorstel op een ekstra in te lassen alv alsnog korrekt te behandelen.

Dit uitdrukkelijk met het oog op het vermijden van spanning met de redaktie, die wellicht gefrustreerd zou kunnen worden bij een al te botte verwijzing naar de alv van volgend jaar.

Ik meen aan ieder, die ik erover gesproken heb, blijk gegeven te hebben van bereidheid mee te werken aan een goede oplossing.

Zelfs heb ik erop gewezen, dat men volgens art. 22 van de Statuten 2 andere leden kan vertegenwoordigen (mits schriftelijk gemachtigd), en dat wellicht de redaktie op die wijze erin zou kunnen slagen de vereiste meerderheid te bereiken.

Het bestuursbesluit is voor mij als een volledige verrassing gekomen.

Het doen uitvoeren van een voorstel, waarvoor op de alv niet de vereiste meerderheid was, is een bestuurlijk monstrum.

De toezegging, dat alsnog op een alv de zaak ter stemming zou komen, maar ondertussen de zaak wel z'n beslag zou krijgen, is waardeloos.

Immers, op die alv worden mensen ontmoedigd om op inhoudelijke gronden tegen het voorstel te stemmen, omdat dan het argument te verwachten is, dat alle moeite en gelden reeds besteed zijn om briefpapier en logo te wijzigen.

Bovendien zou een eventueel terugdraaien van de -onterechte- uitvoering van het bestuursbesluit naar buiten toe een modderfiguur zijn.

Ik konkludeer dat stemming op de alv dan onder druk staat: chantage. Redelijke alternatieven zijn dan niet meer voorhanden.

Een motie van wantrouwen tegen het bestuur zou men mij niet meer zien indienen. Dat is immers ook geen redelijk alternatief.

Op een alv, die alsnog moet stemmen over iets dat onrechtmatig zijn beslag heeft gekregen, ziet men mij niet meer.

Ik snap in gemoede niet, hoe een vereniging naar buiten toe voor allerlei zorgvuldigheid en consideratie en respect voor verdrukten kan pleiten, en met open ogen intern het verenigingsrecht frustreert. Voortgaan op zo een weg leidt, vrees ik, vroeg of laat tot echte rampen.

Gisteren, in eerste ontzetting over het halfhartige bestuursbesluit, deelde ik reeds mee, dat ik in dat geval niet meer voor eventuele herverkiezing beschikbaar ben. Met een zekere spijt over het achterlaten van de door mij graag vervulde functie stootte ik direkt praktische werkzaamheden af, maar verklaarde ik mij bereid de stukken voor de Pojkart-zaak af te maken en daarna nog iets bij te dragen aan de organisatie van de internationale bijeenkomst.

Nu ik mij beraden heb over de betekenis van het bestuursbesluit, en heb moeten konkluderen, dat besluitvorming op een volgende alv niet vrij is van een element, dat men verenigingsrechtelijke chantage zou kunnen noemen, ontbreekt mij alle lust om nog iets waar te maken van wat ik toegezegd heb.

Belaas.

Voor een juist begrip van mijn gevoelens wijs ik nog eens op de verenigingsrechtelijke mogelijkheid om op zeer korte termijn een alv bijeen te roepen om de hele kwestie uit de wereld te helpen, vóórdat het onjuiste bestuursbesluit in daden is omgezet, en een alv voor een voldongen feit gesteld wordt.

Stat. art. 10: De ledenvergadering wordt bijeengeroepen door middel van schriftelijke aankondiging,, tenminste 14 dagen tevoren.

De oproep bevat tenminste: plaats, datum en tijd van aanvang. Zo mogelijk de concept-agenda van de te behandelen punten.

Stat. art. 11 lid 1. Het bestuur roept de alv bijeen, zo dikwijls als het dit wenselijk oordeelt...

Indien het bestuur alsnog tot het besluit komt, dat geen uitvoering gegeven wordt aan het door de redactie op de vorige alv gedane voorstel, zulks in afwachting van een degelijk alv-besluit, ben ik ten volle bereid mijn werkzaamheden als medewerker te hervatten in goed overleg, en -als het bestuur daar nog prijs op stelt- houd ik mij aanbevolen voor eventuele herverkiezing door de alv.

Met vriendelijke groet,

edit naam en handtekening

Jan